

Linuștea din casă

Alexandrina Spănu

LINIȘTEA DIN CASĂ

- elegie -

Stau în casă,
cuminte stau în casă,
din pat privesc pe fereastră,
o imagine statică bizară;
răzleț câte-o pasăre,
ca o stea căzătoare,
se duce în zare,
și nu mai apare;
și vântul și gândul,
văduvesc peisajul;
afară, la fel și-n casă,
soarele raze timide-și revarsă;
timpu-i bolnav și vremea rece,
tăcerea, melancolia mă petrece;
îmi lunecă cartea din mână,
în liniștea care se-adună;
această liniște m-apasă,
și mâțele dorm ce le pasă,
că eu stau în casă;
cuminte stau în casă,
căci eu mă simt bine acasă,
și somnul peste pleoape mi se lasă.

Într-o doară,
privind afară,
am scris aceste rânduri,
din lene și lipsă de gânduri.

Alexandrina Spănu - SPERANȚE